

Η ποίηση εμπνέεται από
τη φύση..

Η Ελλάδα με τον μεγάλο φυσικό πλούτο,
αποτέλεσε από παλιά, πηγή έμπνευσης για τους
ποιητές μας .

Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι
Διονύσιος Σολωμός

II

Ο Απρίλης με τον Έρωτα χορεύουν και
γελούνε,

κι όσ' άνθια βγαίνουν και καρποί τόσ' άρματα
σε κλειούνε.

.....

Λευκό βουνάκι πρόβατα κινούμενο βελάζει,
και μες στη θάλασσα βαθιά ξαναπετιέται πάλι,
π' ολονυχτίς εσύσμιξε με τ' ουρανού τα κάλλη.

Και μες στις λίμνης τα νερά, όπ' έφθασε μ'
ασπούδα,
έπαιξε με τον ίσκιο της γαλάζια πεταλούδα....

Η καταστροφή των Ψαρών Δ. Σολωμός

Στων Ψαρών την ολόμαυρη ράχη,
περπατώντας η Δόξα μονάχη,
μελετά τα λαμπρά παλληκάρια
και στην κόμη στεφάνι φορεί,
γινωμένο από λίγα χορτάρια
πού 'χαν μείνει στην έρημη γη.

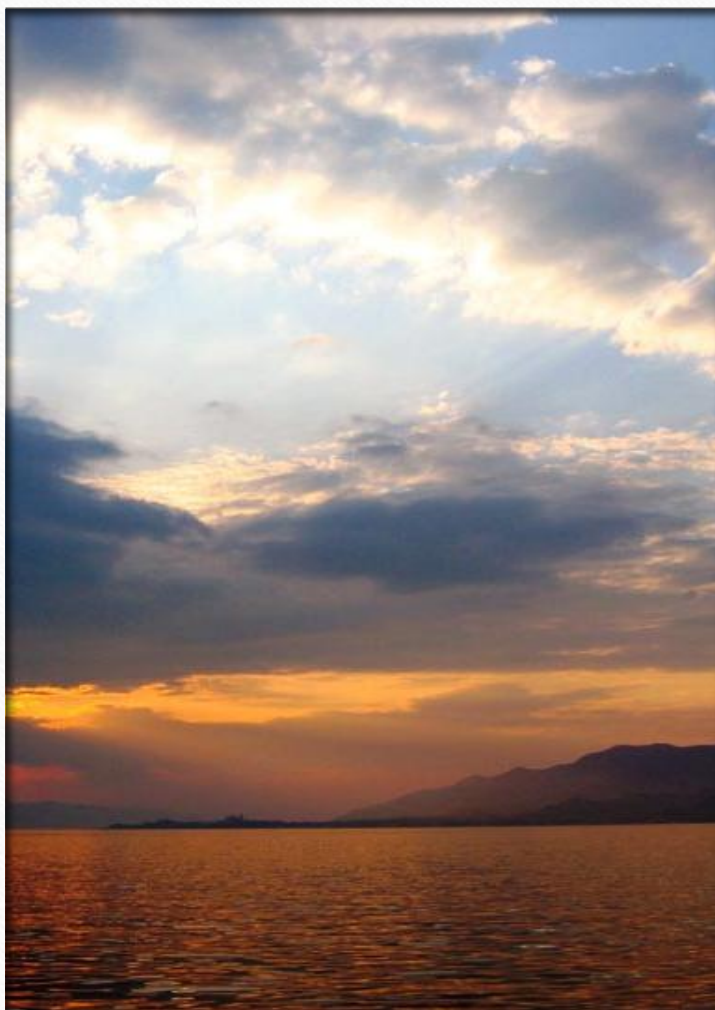

Χιόνι

Κ. Γ. Καρυωτάκης,

Τί καλά που 'ναι στο σπίτι μας
τώρα που όξω πέφτει χιόνι!
Το μπερντέ παραμερίζοντας,
τ' άσπρο βλέπω εκεί σεντόνι
να σκεπάζει όλα τα πράματα:
δρόμους, σπίτια, δένδρα, φύλλα.

Πίνοντας ήλιο κορινθιακό Οδυσσεάς Ελύτης

Πίνω νερό, κόβω καρπό,
χώνω το χέρι μου στις φυλλωσιές του ανέμου.

Οι λεμονιές αρδεύουνε τη γύρη της καλοκαιριάς.

Τα πράσινα πουλιά σκίζουν τα όνειρά μου.

Φεύγω με μια ματιά,
ματιά πλατιά, όπου ο κόσμος ξαναγίνεται
όμορφος ,από την αρχή ,στα μέτρα της καρδιάς.

Καλοκαίρι

Κωστής Παλαμάς

Ο κόσμος λάμπει
σαν ένα αστέρι,
βουνά και κάμποι,
δένδρα, νερά,
γιορτάζουν πάλι,
καθώς προβάλει
το καλοκαίρι.
Θεού χαρά!

Φωνούλες γέλια
φέρνει τ' αγέρι
μέσ' απ' τ' αμπέλια
τα καρπερά...

φύση

Ralph Waldo Emerson

Οι χειμώνες ξέρουν

εύκολα να ρίχνουν το χιόνι,
και η αδίδακτη Άνοιξη είναι σοφή
σε ηράνθεμα και ανεμώνες.

Η φύση, μισώντας τέχνη και φροντίδες
παρεμποδίζει και φέρνει σε αμηχανία
εγκεφάλους που συλλογίζονται.

Μικρό πουλί τριανταφυλλί
Γιάννης Ρίτσος

Μικρό πουλί τριανταφυλλί
δεμένο με κλωστήτσα
με τα σγουρά φτεράκια του
στον ήλιο πεταρίζει...

Σαν πεταλούδα στη φωτιά..

Ιωάννης Βηλαράς

Σαν πεταλούδα στη φωτιά, σ' εσένα
γύρες φέρω
κι οχ τη φωτιά που καίγομαι να φύγω δεν
ηξέρω.

.....

Τ' αηδόνι σόδωκε λαλιά, φωνή το
καναρίνι,
τη χλωρασιά σου δάνεισαν των
περβολιών οι κρίνοι.
Οι χάρες αναπαύονται απάνω στη
θωριά σου,
της άνοιξης τριαντάφυλλα ανθούν στα
μάγουλά σου.
Λεν το κοράλλι κόκκινο, μόν' δίχως
νοστιμάδα·
δεν έχει σαν τ' αχείλι σου βαφή και
κοκκινάδα.

Οι μαθήτριες της ομάδας:

Πανάγου Μαριλένα
Παπλωματά Μαρία
Ρουσνάκου Αλεξάνδρα
Σίνγκι Γκρίντερ Ντίπι